

Podstawowe Zasady Biblijne

Miłość

Miłość Boża dalece przewyższa miłość naturalną; niemniej jednak, miłość między mężem a jego żoną jest typowa dla miłości Boga do Izraela i Chrystusa do eklezji. W języku greckim jest słowo na miłość Boga, mianowicie *agapē*, i słowo na miłość naturalną, *phileō*. W hebrajskim Starym Testamencie, jednak, jest jedno słowo, *ahab*, zarówno na miłość Boga i miłość naturalną.

Agapē jest opisywana jako miłość ofiarna, ponieważ jest to miłość do osoby sprzeczna z naturalnymi odczuciami, gdy nie istnieje powód do miłości. Najlepiej wyraża się ona w słowach: *Bóg zaś okazuje nam swoją miłość przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami (Rz 5,8).*

Phileō znaczy być przyjacielem lub darzyć sympatią (co wskazuje na osobiste przywiązanie jako kwestię sentymentu lub uczucia). *Agapē* jest szersza, jak pokazuje powyższy cytat. W prawie każdym miejscu, gdzie słowo to jest użyte, ma ono związek z miłością Boga. W kilku nielicznych przykładach jest użyte w taki sposób, jak mówi się o miłości świata, być może dlatego, że *agapē* wyraża pojęcie zamierzonego działania w przeciwieństwie do działania naturalnego. Jeżeli odwracamy się od Prawdy ku światu, jest to rozmyślne działanie w opozycji do Prawdy.

Boża miłość do nas

Miłość *agapē* jest tak związana z Bogiem, że czytamy, że *Bóg jest miłością*. Stąd słowa:

Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. (1 J 4,7-10)

Boży charakter to miłość. W języku hebrajskim, słowo 'imię' ma też znaczenie 'charakter', a imię Boże jest objawione w **Księdze Wyjścia 34**. Mojżesz pragnął poznać Boże zamysły, aby mógł Go poznać i ujrzeć Jego chwałę (**Wj 33,13-18**), a Jahwe odpowiedział:

Ja ukazę ci mój majestat i ogłoszę przed tobą imię Pana [Jahwe], gdyż Ja wyświadczam łaskę, komu chcę, i miłosierdzie, komu mi się podoba. (w. 19)

Później, rano, Mojżesz wszedł na górę Synaj z kamiennymi tablicami, a Jahwe ogłosił tam Swoje Imię:

I zstąpił Pan [Jahwe] w obłoku, i stanął tam z nim, i zawołał imieniem Pan [Jahwe]. Bo przechodząc Pan [Jahwe] przed twarzą jego, wołał: Pan [Jahwe], Pan [Jahwe], Bóg [El] miłosierny i litościwy, nie rychły do gniewu, a obfity w miłosierdziu i w prawdzie; Zachowujący miłosierdzie nad tysiącami, gładzący nieprawość i przestępstwo i grzech, nie usprawiedliwiający winnego, nawiedzając nieprawość ojcowską w synach i w synach synów ich do trzeciego i do czwartego pokolenia. (34,5-7 BG)

W Imieniu tym wyrażone są przymioty miłości. Zwróćmy uwagę na przymioty miłości Bożej, miłosiernej, łaskawej, cierplivej i obfitującej w dobroć i prawdę. Lecz On żadną miarą nie będzie oczyszczał winnych. Ostatnia część powyższego cytatu jest uściślona w **Księdze Wyjścia 20,5**, gdzie czytamy: *...który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą.*

Widzimy zatem, że miłość jest połączeniem dobroci i surowości. Stąd słowa apostoła Pawła w **Liście do Rzymian 11,22**: *Przyjrzyj się więc dobroci i surowości Bożej. Surowość okazuje się*

wobec tych, co upadli [w tym wypadku Izraela], a dobroć Boża wobec ciebie [poganinie], jeśli tylko wytrwasz w tej dobroci; w przeciwnym razie i ty będziesz wycięty. Również słowa w **1 Liście do Koryntian 13,6**, który mówi, że miłość *nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą* (w oryginale na określenie miłości użyte jest słowo *agapē*).

Nasza miłość do innych

W **1 Liście do Koryntian 13,4-7** jest piętnaście elementów miłości, wszystkie warte rozpatrzenia. Miłość:

1. *jest cierpliwa* – powściąga się, okazuje hart ducha, jest nieskora do gniewu;
2. *jest łaskawa* – okazuje przydatność, jest łagodna;
3. *nie zazdrości* – nie okazuje błędnej żarliwości, nie jest zazdrosna;
4. *nie szuka poklasku* – nie chełpi się, nie przechwala się;
5. *nie unosi się pychą* – nie jest nadęta, dumna ani wyniosła;
6. *nie dopuszcza się bezwstydu* – nie jest pozbawiona odpowiedniego sposobu bycia, nie postępuje z moralnym kalectwem;
7. *nie szuka swego* – patrz **List do Filipian 2,4**;
8. *nie unosi się gniewem* – nie daje się podburzać, nie irytuje się;
9. *nie pamięta złego* – nie czyni spisu przewinień, aby oceniać bądź osądzać;
10. *nie cieszy się z niesprawiedliwości* – nie znajduje przyjemności w tym, co jest sprzeczne z prawością ani w nieprzyzwoitości, która jest odrażająca;
11. *współweseli się z prawdą* – raduje się w prawdzie jako objawionej rzeczywistości leżącej u podstaw i zgadzającej się z wyglądem zewnętrznym;
12. *wszystko znosi* – przykrywa milczeniem, trwa cierpliwie;
13. *wszystkiemu wierzy* – ma wiarę we wszystkie rzeczy w Bożym Słowie;
14. *we wszystkim pokłada nadzieję* – ma nadzieję, ufa; patrz **List do Rzymian 8,24**;
15. *wszystko przetrzyma* – znosi próby, ma hart ducha i wytrwałość, pozostaje, gdy wszyscy inni odchodzą, dzielnie znosi cierpienie.

Liczba piętnaście jest używana w związku z przysięgą lub obietnicą złożoną Bogu w przypadku mężczyzny w wieku sześćdziesięciu lat lub starszego (**Kpł 27,7**). Być może jest to przypomnienie, że miłość jest znakiem dojrzałości w Prawdzie (**Kol 3,14**) i że powinniśmy obiecywać, że będziemy dążyli do tego, by chodzić w miłości. Dobrą praktyką jest uczenie się na pamięć tych przymiotów miłości i powtarzanie ich w modlitwie do naszego niebieskiego Ojca, gdy prosimy o Jego pomoc, byśmy manifestowali je w naszym życiu.

Stwierdziliśmy na początku, że miłość między mężem a żoną jest wzorcem dla Bożej miłości do Izraela i miłości Chrystusa do eklezji. Najwyższym wyrazem Bożej miłości jest to, że dał Syna Swojego jednorodzonego (**J 3,16**). Stąd słowa apostoła Pawła: *Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował kościół [eklezję] i wydał za niego samego siebie [...] Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało* (**Ef 5,25.28**).

Ofiara Pana Jezusa Chrystusa była manifestacją prawdziwej miłości *agapē*, a my jesteśmy napominani, żeby manifestować tę ofiarną miłość do eklezji: *My także winniśmy oddać życie za braci* (**1 J 3,16**). Celem miłości Chrystusa było, *aby osobiście stawić przed sobą kościół [eklezję] jako chwalebny* (**Ef 5,27**); tak więc naszym celem wobec siebie nawzajem powinno być to, abyśmy pomagali sobie wzajemnie w osiągnięciu Królestwa (**1 Tes 2,19**).

Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: z nich zaś największa jest miłość.
(**1 Kor 13,13**)

BG: Biblia Gdańska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com